

Voortdurend werken aan de kengetallen

Ledegem

BEDRIJFSPROFIEL

eigenaren	Kristof Deraedt en Karen Vromman
plaats	Ledegem
activiteiten	vleesvee, aardappelen
aantal witblauwen	270
aantal hectaren	55

Cijfers en kengetallen zijn de belangrijkste leidraad in het management van Kristof Deraedt en Karen Vromman uit Ledegem. Dat leidt tot een continue zoektocht naar verbeterpunten. Alles dient tot doel om zo economisch mogelijk te werken.

TEKST ANNELIES DEBERGH

De laatste restjes stro worden opgeruimd. Of het nu de voergang is, de kalverstal of de afkalfbox, elke plek op het erf van Kristof Deraedt (43) en Karen (41) Vromman ligt er kraaknet bij. Van het binnenhalen van de jaarvoorraad stro is amper nog iets te merken: enkel de overvolle strozolders laten nog sporen na van de achterliggende drukke zomerdagen. Ongeveer 270 tot 280 dieren huizen er op de hoeve Deraedt-Vromman, dat is van groot tot klein geteld. 'We hebben een gesloten vleesveebedrijf en houden bijna alle vee aan', legt Kristof uit. Ook de stieren worden hier in hoofdzaak zelf afgemest, al hangt dat voor een groot deel af van de verkooprijks

van stierkalveren. 'Als ik voor een stierkalf 850 euro of meer kan krijgen, dan verkoop ik. Onder die grens houd ik de kalveren altijd zelf aan voor het afmesten.'

Zo economisch mogelijk kweken

Het voorbeeld omschrijft perfect hoe het er bij Kristof en Karen aan toegaat. Aan de basis van elke managementbeslissing staat steeds een beredeneerde economische overweging. Het bedrijf koerst nu op gemiddeld 100 tot 110 kalvingen per jaar. Dat aantal is in de loop der jaren stelselmatig gegroeid. Bij de start in 1997 telde het bedrijf 160 witblauwen en nog een veertigtal melkkoeien. In december 2009 stopte de melk-

veetak. 'Ik ben geen liefhebber van melkvee, mijn voorkeur ligt bij het witblauw en mijn besluit stond vast om verder te specialiseren.' Daar blijft de vleesveehouder bij. 'Ik ben echt gefocust op het pure witblauwras en de economie daarrond. Groei en sterftecijfers interesseren mij echt. Ik probeer gewoon zo economisch mogelijk te kweken.'

Zoeken naar het betere bloed

Voldoende vleesaanzet en een daarbij passende fokkerij komen ter sprake. 'Ik gebruik wel de betere stieren, stieren uit zware moeders, met goede groei en uit de betere bloedlijnen', zegt Kristof. Ongeveer zestig procent van de drachten vloeit voort uit ki, de rest is het gevolg van ingezette dekstieren. 'Elk jaar tot anderhalf jaar zoek ik een nieuwe dekstier uit, ik heb er altijd drie op het bedrijf. Voor de aankoop van die dekstieren probeer ik een beroep te doen op de betere fokbedrijven. Daarbij zoek ik dezelfde eigenschappen als bij ki-stieren: goede bloedlijnen en zware moeders.'

Correct beenwerk en een goede vruchtbaarheid maken het lijstje fokkerijvereisten compleet. 'Met ki-stieren kun je gericht werken en bepaalde kenmerken beter corrigeren, maar met een dekstier kun je toch nog vaak de dieren iets vlotter drachtig krijgen. Daarom blijf ik de twee combineren.'

Voor de bloedvoering laat Kristof Deraedt zijn stierkeuzes ondersteunen door een stieradviesprogramma. Om alle natuurlijke inseminaties goed bij te houden registreert hij alle samenweidingen heel precies via de app op zijn smartphone. 'Veel dieren lopen rond de boerderij en dan kunnen we soms ook de dekdatums zelf noteren. Maar we houden eraan om ook op de weiden regelmatig drachtcontroles uit te voeren.'

Zorgvuldig cijfers registreren

Registreren is een van de kernwoorden op het bedrijf Deraedt-Vromman. 'Het is belangrijk om je gegevens goed bij te houden in het kader van de bedrijfseconomische boekhouding', begint Kristof over zijn stokpaardje. Begin januari, bij het afsluiten van het boekjaar, moeten zijn boekhoudcijfers zo snel

mogelijk worden doorgestuurd om aan de evaluatie van het voorbije boekjaar te kunnen beginnen. 'Dan weet ik de karkasgroei, het gemiddeld gewicht van de afgeleverde runderen, de tussenkalftijd en noem maar op. Hoe sneller ik die uitslag in handen heb, hoe sneller ik weet hoe mijn bedrijf loopt en welke punten ik kan verbeteren.'

Naar een voorbeeld van een dergelijke verbetering is het niet lang zoeken. Enkele jaren terug werd op basis van de economische kengetallen de eerste fase van de jongveeopfok aangepast. 'Ik geef nu langer krachtvoer en hooi aan de kalveren en ga zo tot vier kilo krachtvoer per kalf per dag aangevuld met aangekocht hooi. Pas vanaf vijf maanden begin ik ook ruwvoer te geven. Dan heb je een goede basis om vanuit te vertrekken.' Bij de stieren lag het streven altijd op 850 gram karkasgroei per dag, vorig jaar scoorde het bedrijf een gemiddelde van 903 gram karkasgroei. 'Ik ben ervan overtuigd dat een betere jeugdgroei ook op latere leeftijd weer voordeel oplevert. Hoe hoger de input, hoe beter ook het rendement.' Het gaat allemaal om de omloopsnelheid op het bedrijf. 'Sneller draaien betekent een hoger rendement. Ik heb dat vaste aantal dierplaatsen, dat moet ik zo goed mogelijk proberen te benutten.'

Strikt schema kalveropfok

Dat de jongveeopfok belangrijk is bij Kristof en Karen, is te zien aan de centrale kalverafdeling. Een vijftiental kalveriglo's en een tiental eenlingboxen staan apart in de afkalfstal. De kalveriglo's blijven in de zomer buiten, in de winter binnen. Daarbij staan in de oude wachtruimte van het melkvee nog drie groepshutten voor telkens vijf kalveren.

Het opfokschema is strikt vastgelegd. Kristof legt uit hoe het er na de biestperiode aan toegaat. De eerste vier weken krijgen de kalfjes melk met de spenenmer, al vanaf de tweede of derde dag wordt dat aangevuld met krachtvoer en water. 'Twee keer per dag twee liter, daar wijk ik niet van af', klinkt hij resoluut. 'Dat lijkt weinig. Maar als het zo lukt, dan zie ik niet in waarom ik meer melk zou moeten geven.' Alleen in de koudste periode van de winter stijgt de melkgift met een halve

De kalveriglo's blijven in de zomer buiten, in de winter binnen

In de voormalige wachtruimte melkvee staan nu drie groepshutten

liter om het warmteverlies bij de kalveren te compenseren. 'Na tweeënhalve maand bouw ik de melkgift geleidelijk weer af.' Trage voerovergangen om stress te beperken zijn ook bij de krachtvoergift aan de orde. 'Als de kalfjes drie kilo krachtvoer opnemen, dan ga ik geleidelijk over op het tweede krachtvoer. Pas als ze dat goed opnemen, krijgen ze ook ruwvoer met de helft gras en de helft mais, vaak pas vanaf vijf of vijfënhalve maand.'

Op de leeftijd van zeven maanden worden vaars- en stierkalveren van elkaar gescheiden. Om de rust in de stal te bewaren zitten ze zo veel mogelijk apart. Op vijftien maanden gaat voor de stieren de afmestfase in. Afhankelijk van de marktprijzen gebruikt de vleesveehouder ook aardappelen in het afmest-rantsoen. Dat zijn zuivere aardappelen voor het schoner bewaren, aangevuld met mais en krachtvoer. 'De stieren vertrekken op een leeftijd van ongeveer 19 maanden bij een geslacht gewicht van ongeveer 500 kilo.'

Op tijd bijvoeren in het najaar

De vaarzen blijven het eerste levensjaar binnen. Alleen de oudere groep krijgt al toegang tot de weiden, weliswaar bijgevoerd in de stal. 'Ik geef de vaarzen 1,5 tot 2 kilo krachtvoer en 100 gram vitaminen en mineralen tot ze gekalfd zijn.'

Vanaf dertien maanden start Deraedt met insemineren. Dat gebeurt vooral bij een natuurlijke bronst. 'Ongeveer 85 procent van de vaarzen kalft onder de leeftijd van twee jaar', zegt hij. 'Vruchtbaarheid is moeilijk te dwingen. Ik probeer daarom zo veel mogelijk dieren in de loop van het weideseizoen te insemineren.'

In de loop van de zomer gebeurt in de verre weiden eind juli een eerste drachtcontrole, zes weken later wordt die herhaald. 'Dieren die niet drachtig zijn bij de tweede controle of dieren die afstevenen op een te lange tussenkalftijd, komen naar huis.' Dieren die zes maand leeg zijn, gaan onverbiddelijk naar de afmest. 'Ook de stier komt dan al mee naar huis om hem bij te voeren. Ik wil de dieren graag maximale kansen geven op dracht en dat kan het best door ze op tijd bij te voeren in het najaar; dat geldt voor de koeien, maar nog meer voor de stier. In een goede conditie kan die het beste presteren.'

Met dat strikte management blijft de tussenkalftijd bij de dieren beperkt en haalt de witblauwe veestapel de laatste vijf jaar een gemiddelde tussenkalftijd van 384 dagen. Intensief boeren levert ook de beste resultaten, vindt hij. 'Ik zie geen uitdaging in nog meer dieren houden', spreekt Kristof Deraedt over de toekomst. 'Voor mij is de uitdaging net zo groot om zo goed mogelijk te draaien met dit aantal dieren.' |

De vaarzen blijven het eerste levensjaar binnen. Alleen de oudere groep krijgt toegang tot de weiden, weliswaar bijgevoerd in de stal

